

ماریکانا: بعد از موج دستگیری ها، کارگران اعتصاب را از سر می گیرند.

حمید قربانی- ۱۸-۱۰-۲۰۱۲

بعد از دو ماه از اعتصابی که در سراسر جهان پیچید، دو باره شبخ ترس و وحشت، ترور و دستگیری ماریکانا را فرا گرفته است. درست یک هفته قبل از اینکه کمیسیون تحقیق پارلم (Farlam) کار خود را از سر گیرد پلیس یک موج جدید از اذیت و آزار و دستگیری های بدون دلیل را شروع کرده است. کارگران شرکت لومین که این کوشش پلیس را تهدیدی جدی برای خود و همکارانشان می بینند، روز ۵شنبه ۱۸ اکتبر دو باره اعتصاب را شروع کردند.

در صبح زود روز چهارشنبه رهبر فهیم و دلسوز کمیته اعتصاب خولانی نوزوزا دستگیر و به مکان نامعلومی برده شد. پلیس حتا از اعلام دلیل بازداشت این رهبر بیپاک کارگران نیز خود داری کرده است .
روز سه شنبه یکی دیگر از رهبران کارگری هنگامی که پلیس به محل کارش برای

دستگیری وی هجوم آورده بود بوسیله همکارانش از دستگیر شدن نجات یافت. بیشترین دستگیر شدهگان که به شدت مورد ضرب و شتم و شکنجه قرار می گیرند، از کسانی هستند که روز ۱۶ آگوست، روز یورش پلیس مسلح با سلاح اتوماتیک سوار بر ماشین ها نظامی به کارگران اعتصابی معدن طلائی سفید در ماریکانا و قتل عام کارگران که منجر به جان فشان شدن ۳۶ کارگر و زخمی شدن دستکم ۷۸ نفر و دستگیری ۱۵۰ نفر از کارگران گردید، در محل بوده و یا از دستگیر شدهگان و شهادت دهندهگان شکنجه در زندانها می باشند. پلیس های مسلح با انیفورم و لباس شخصی به خانه های محقر کارگران در حصیرآبادها در تمام ساعات شبانه روز هجوم می آورند و با تهدید اسلحه و ضرب و شتم در مقابل چشمان وحشتزده زن و بچه ، کارگران را دستبند می زنند و با خود، اکثران به مکانهای نامعلوم می برند .

کارگران راه و چاره ای ندارند جز از سر گیری اعتصاب و تعطیل نمودن و برگشت به کوه ووندروکوپ، محل اول اعتصاب، کوه به خون آغشته کارگران . در روز شنبه گذشته در حدود صد نفر از رهبران کارگران اعتصابی معادن آفریقای جنوبی که در حدود ۱۰۰ هزار کارگر در حال اعتصاب هستند، در ماریکانا دور همدیگر جمع شده و با هم در رابطه با اوضاع نابسامان ، فلاکت و نکبت تحمیل شده از سوی سرمایه داران سیاه و سفید و دولت نوکر سرمایه و رهبران خود فروش و خائن اتحادیه های زرد و دولتی شده به بحث و تبادل نظر پرداختند. نتیجه بحث ها حکایت از دو نکته داشت: ۱- اعلام یک اعتصاب عمومی در سراسر آفریقای جنوبی و بوسیله کلیه کارگران و شاغلین و تدارک چنین اعتصابی با تشکیل کمیته های اعتصاب و همبستگی بین المللی ۲- زمینه سازی برای اعلام و ایجاد یک حزب سوسیالیست کارگران، از کارگران، متکی به نیروی کارگران بویژه کارگران سازمان یافته و برای کارگران بر ضد سرمایه داران و دولتشان و احزاب حاکم ، حرب کنگره ملی آفریقا و حزب کمونیست آفریقای جنوبی که متأسفانه فقط از کمونیست نامش را دارد. استراتژی چنین حزبی ادامه مبارزه طری کارگران بر علیه سرمایه داران و عمیق نمودن و گسترش دادن آن تا گرفتن قدرت بوسیله کارگران و به کنترل کارگران در آوردن و اشتراکی کردن صنایع و معادن برای مصرف عموم ساکنین آفریقای جنوبی و رفع نیازها و نه افزایش سود یک عده سرمایه دار انگل و زالو صفت سیاه و سفید محلی و بین المللی یعنی امپریالیست هائی که کشتار و زجر دادن انسان شغل ضد انسانی شان شده است .

یکی از کارگران می گوید : « این غمگینانه است که دولت سیاه پوست خودمان با ما چنین رفتار می کند. این ما را به روزهای حاکمیت نژاد پرستان (آپارتاید) بر می گرداند. من دیگر هرگز به جاکوب زوما رأی نمی دهم.»، این کارگر کسی جز کارگری که در روز قتل عام از پا مورد اصابت گلوله قرار گرفت، ولی توانست خود را از مرگ و دستگیر شدن نجات دهد، وی پس از آن تا کنون دو بار دستگیر شده و مورد شکنجه های وحشیانه قرار گرفته است. این شکنجه ها طوری بوده اند که او مجبور شده بر علیه خویش اعلامیه امضاء نماید. در لحظه نوشتن وامضاء چنین اعلامیه کذائی، پاهایش در غل و زنجیر بوده و سه نفر پلیس امنیتی او را می زده اند و یکی به او،

فرمان نوشتن اطلاعیه را می داده است .
در زیر توجه شما را به دو لینک جلب می کنم. یکی در مورد همین اعتصاب است و دیگری در مورد اینکه امروز، پنجشنبه، روز سرنوشت دهها هزار کارگر اعتصابی در معادن طلای زرد و سفید است. این کارگران را به جرم شرکت در اعتصاب، صاحبان سرمایه در نظر دارند به یاری دولت یعنی دستگاه و ابزار سرکوب سرمایه داران بر علیه کارگران از کار اخراج نمایند و آنها را با لشکریکاران جانشین نمایند. و اما، کارگران دیگر بره سر براهی نیستند که به این آسانی تسلیم شوند. آنها خود را دارند برای یک مبارزه تعیین کننده با کل طبقه سرمایه دار آماده می کنند. آنها به این آگاهی رسیده اند که مبارزه سخت است و طولانی و خونین. مبارزه هزینه دارد و آنها حاضر به پرداخت اش هستند. دوستان سعی کنیم در کنار کارگران قرار گیریم. بدانیم که نجات ما در همبستگی با کارگران و متشکل و سازمان یافتن با کارگران است و نه از بالای سر کارگران تصمیم گرفتن و حزب و سازمان برای کارگران ایجاد کردن. کمونیسم حرکت طبقه کارگر برای لغو شرایط موجود اجتماعی است. این را مارکس و انگلس در اولیه ترین و بنیادی ترین اثر پر ارزش خویش در سال ۱۸۴۴-۴۵ - کتاب نقد ایدئولوژی آلمانی بیان داشتند. تمام فعالیت اصلی تئوریک-انقلابی بعدی تا لحظه مرگ کارل مارکس و دوست اش انگلس در بیان چرایی و چگونگی اجرای این مسئله بوده است، به باور من. زنده باد مبارزه کارگران برای یک جامعه که بر پرچم اش این شعارحک شده باشد: «از هر کس به اندازه نیرویش و بهرکس به اندازه نیازش.»، کارل مارکس، نقد بر برنامه گوتا، سال ۱۸۷۲.

<http://dailymaverick.co.za/article/2012-10-18-marikana-after-wave-of-arrests-miners-to-return-to-strike>

<http://dailymaverick.co.za/article/2012-10-18-d-day-for-gold-fields-workers>

Marikana: After wave of arrests, miners to return to strike

dailymaverick.co.za

Two months after the massacre that reverberated around the world, the ghost of the Marikana